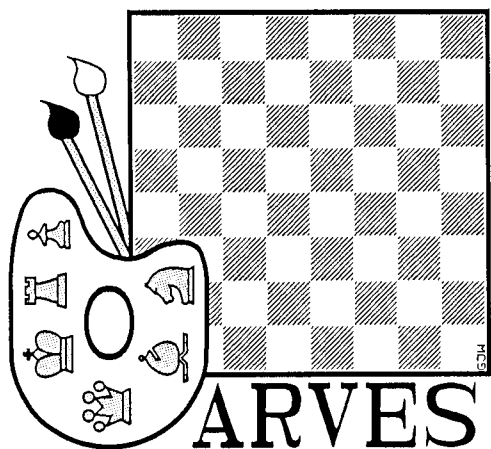

EBUR

Orgaan van de

ALEXANDER RUEB VERENIGING

voor Schaakeindspelstudie

Kwartaalschrift, 10e jaargang, nummer 4, december 1998

Redactioneel

door Harold van der Heijden

Enkele leden van ARVES hebben me al beloofd dat ze een studie voor het ARVES-10 JT zullen insturen. Bij een enkeling, en ik waag hier alleen de naam van mijn collega-redacteur Harm Benak te noemen, kon ik deze belofte pas na enig aandringen ontfaatsen. Want "ach, ik vind het wel een leuk thema, maar weinig tijd", daar trappen wij natuurlijk niet in. Alhoewel de deadline nog ruim een half jaar weg ligt, maak ik me toch al wel wat ongerust omdat ik nog geen enkele Nederlandse of Vlaamse inzending heb mogen ontvangen, terwijl de buitenlandse inzendingen werkelijk binnen strömen (enige overdrijving voor de goede zaak kan geen kwaad). Dus, aan het werk!

De internetters onder ons hebben vast al wel de 'ARVES-10 JT'-pagina op het World Wide Web geraadpleegd (<http://home.wxs.nl/~haroldh/home.html>). En deze mensen hebben die pagina vermoedelijk met een zoek-machine opgespoord. Aldoende weten zij ook dat de naam ARVES niet geheel authentiek is. Sterker nog, het zou me niet verbazen als de naam van onze vereniging al eens ooit door Mart Smeets tijdens de Tour de France-uitzendingen van Studio Sport is genoemd. Aan de voet van de 'col de la Croix de Fer' ligt namelijk een ski-oord met de naam St. Sorlin d'Arves.

Misschien iets voor een luxe ARVES-bijeenkomst?

(www.skifrance.fr/73530/accu-f.htm). ARVES-lid Tim Krabbé heeft, zoals ik in het vorige nummer al vermeldde, een voortreffelijke 'site' met schaakcuriosa. Sinds september heeft hij de oorspronkelijke tekst van enkele schaakrubrieken van G.E. Barbier in de *Glasgow Weekly Citizen* van 1895 rondom de Saavedra-vondst opgenomen (www.xs4all.nl/~timkr/chess/saavedra.htm).

In dit nummer is een belangrijke plaats ingeruimd voor een artikel van Julien Vandiest over zijn Carel Mann-adoratie en de daarmee gepaard gaande studies. Als er één gebied is van de eindspelstudie waarin uitgebreide explicatie van studies absoluut noodzakelijk is, dan betreft het de studies met ♙-♙+♙ en ♙-♙+♙. Vroeger gaude ik van dergelijke studies. Maar sinds Vandiest ooit een voordracht hield op een ARVES-bijeenkomst, en expliceerde welke tasks er in het geding waren, ben ik aanmerkelijk genuanceerder in mijn mening. Ik hoop dan ook dat onderhavig artikel zijn nut zal bewijzen. Eigenlijk is het een schande dat er nog geen thematisch boek verschenen is op dit gebied. Bloemlezingen met dergelijke zijn er genoeg; daartoe kan ook het Vandiest-gedeelte in *123 Flemish Miniatures* worden gerekend.

Dat boek heeft trouwens vooral voor wat betreft de studies van Vandiest nogal wat stof doen opwaaien (helaas is Vandiest nogal slordig in de vermelding van originele bronnen, en zijn dit soort studies, zoals hij zelf ook drommels goed weet, uiterst dual-gevoelig).

Misschien daarover in een volgend nummer van *EBUR* meer. Maar wat mij betreft zou een thematische uitgave op dit vakgebied het eerste ARVES-boek-van-het-jaar in het nieuwe millennium zijn!

In dit nummer treft u een ongebruikelijk groot aantal engelstalige artikelen aan. Normaliter probeer ik dit te beperken tot één of twee artikelen. Maar ik ben natuurlijk wel afhankelijk van het aanbod! Twee schrijvers maken hun *EBUR*-debuut: Peter Gyarmati is sinds het overlijden van Atilla Koranyi de nieuwe eindspelstudie-redacteur van het Hongaarse *Sakkélet*, en de Italiaan Marco Campioli wordt geïntroduceerd in/bij het betreffende artikel. Verder hebben we nog bijdragen uit Roemenië (Emilian Dobrescu) en Frankrijk (Alain Pallier). Tenslotte is er nog een tweede Vlaams artikelje (Ignace Vandecasteele). Wanneer komen er weer artikelen uit Nederland?

S.v.p. kopij insturen voor

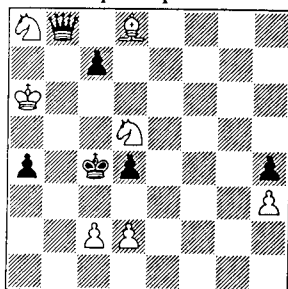
1 maart 1999

The Rinck-Kubbel match (part 8)

by Alain Pallier

In 1935, Rinck tried gain to win a first prize in a soviet tourney but he was not more successful than earlier. This tourney was, as usual, of very high quality. Kubbel used to rework his own compositions: the following one is the synthesis of two prior studies:

L.Kubbel
Shakhmaty v SSSR 1935
special prize

1) Win

1. ♖ab6+ ♙xb6 2. ♜xb6+
A) 2... ♗xb6+ 3. ♙xb6 a3 4. ♜c6
a2 5. ♙a5 a1 ♖ 6.d3 mate.

See L. Kubbel 64 1927 II 4th hm
+—.

♙c8, ♙h8, a5, b4, c2, d2, e5;
♙c6, a4, b7, d4, e6

1. b5+ ♙xb5 2. ♙xb7 ♙xa5
3. ♙f6 a3 4. ♙d8+ ♙b5 5. ♙b6
♙c4 6. ♙c6 a2 7. ♙a5 a1 ♖ 8.d3
mate.

B) 2... ♙c5 3. ♙d7+ ♙d5
4. ♙xb8 a3

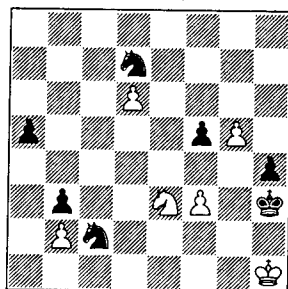
We can now recognize a study
composer 13 years earlier:

L.Kubbel *Shakhmatny Listok*
1922 +—.

♙a6, ♙h4, ♜b8, c2, d2; ♙d5,
a3, d4
5. ♙c6 ♙xc6 6. ♙f6 ♙d5 7.d3
a2 8.c4+ ♙c5 9. ♙b7 a1 ♖
10. ♙e7 mate.

Rinck's study came in between
the Kubbel special prize and a
second honourable mention also
given to Kubbel.

H.Rinck
Shakhmaty v SSSR 1935
1st hm

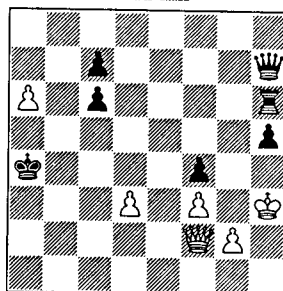
2) Win

1.g6 ♜d4 (1... ♜xe3 2.g7 ♜f6
3.d7; 1... ♜b4 2.g7 ♜f6 3. ♜d5!
♜bxd5 4.d7 ♜xd7 5.g8 ♖) 2.g7
♜f6 3. ♜d5!

A) 3... ♜g8 4. ♜f4+! ♙g3
5. ♜e2+! ♜xe2 6.d7 +—.

B) 3... ♜e6 4.d7 ♜g8 5. ♜f4+
♜xf4 6.d8 ♖ +—.

L.Kubbel
Shakhmaty v SSSR 1935
2nd hm

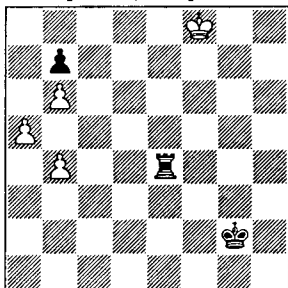
3) Win

1.a7! ♖d7+! (1... ♖f4+ 2. ♙h2
♙h8 3. ♖d4+ winning b♙h8)
2. ♙h2 ♙h3 3. ♖a2+! ♙b5!
4. ♖b1+! ♙a6 5. ♖b8! (and not
5. ♖xh8? ♙xa7 6. ♖xh5 ♖xd3
7. ♖a5+ ♙b7 8. ♖b4+ ♙a6
9. ♖xf4+ c5 and Black draws)
5... ♙xb8 6. axb8 ♜+! and wins.

Schackvärlden, a magazine
published in Göteborg (Swe-
den) organized quarterly tour-
neys. Kubbel won a second
prize for the third quarter and a
third prize for the fourth quarter.
Rinck published five studies in
the same magazine in october
1935 but none of these three ap-
pear in the award:

L.Kubbel

Schackvärlden 1935 (4th quarter) 3rd prize

4) Draw

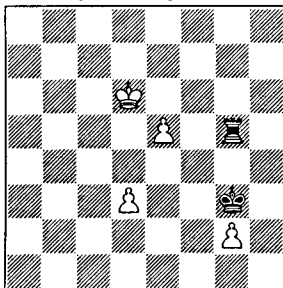
1.b5 ♖b4 2.♔e7! (2.a6? bxa6 3.bxa6 ♜xb6 -+; 2.♔e8? ♜xb5 3.♞d7 ♜c5 -+) 2...♜xb5 3.♔d6! ♜f(g,h)5 4.♔c7 ♜f(g,h)7+ 5.♔b8 ♔f3 6.♔a7 ♔e4 7.a6 ♔d5 8.axb7 ♔c6 9.♔a8 ♜xb7 stalemate.

1935 was a very rich year as far as the Rinck-Kubbel match is concerned; in 1936, there was not a single tourney in common for our two heroes.

In the two last tourneys, Rinck came ahead, first in the 1937 I *Schackvärlden* tourney:

H.Rinck

Schackvärlden 1937 (1st half-year) 1st prize

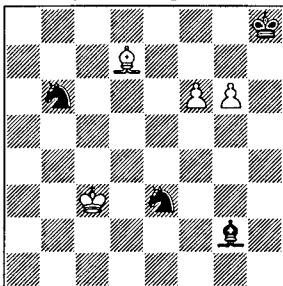

5) Win

1.e6! ♔f4 2.♔b8! (2.e8♞? ♜f8!! 3.♞xf8 stalemate; 2.♔b7? ♜f7 3.f6 ♔g8 4.♔c7 ♜f8 5.♔d7 ♔f7! =) 2...♔g7 (2...♜f7 3.f6 ♔g8 4.e8♞+ ♜f8 5.f7+ +-; 2...♔g8 3.♔c7! ♜f7 (3...♜f8 4.♔d7 ♔f7 5.exf8♞+ ♔xf8 6.♔e6 +-)) 4.♔d6 ♜f6+ 5.♔d7 ♜f7 6.♔e6 +-)) 3.e8♞ ♜f8 4.f6+ ♔g8 5.f7+ and White wins.

L.Kubbel

Schackvärlden 1937 (1st half-year) 2nd prize

6) Draw

1.g6+ ♔h7 2.♞e6 ♔d5+ 3.♔d4 ♔xf6 4.g8♞+ ♔xg8 5.♔c5 ♔a4+ (5...♔a8 6.♞d5) 6.♔b4 ♔b2 (6...♞c6 7.♞b3 ♔b6(b2)

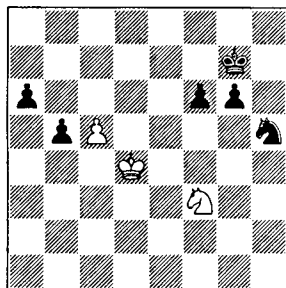
8.♔c5(3)) 7.♔e3 (HvdH recently [1996] discovered that this study is cooked: 7.♞f5+ ♔- 8.♞c2 ♞c6 9.♔b3 also draws) 7...♔d1+ 8.♔d2 ♔f2 9.♔e3 ♔h3 (9...♔h1 10.♞f5+ and 11.♞e4) 10.♞f5+ ♔h6 11.♞e4 ♞f1 12.♞d3 ♞g2 13.♞e4 draw.

Was their last tourney in common a forewarning? Both Rinck and Kubbel were clearly out-classed, especially by younger composers, in the 1937 *Revista Romana de Sah* tourney judged by Arthur Havasi:

1st Prize: T.G.Gorgiev, 2nd Prize: C.de Feijter, 3rd Prize: C.Raina, 1st hm: S.Herland, 2nd hm: C.de Feijter, 3rd hm: C.Raina, 4th hm: J.Lazar, 5th hm: H.Rinck, com: L.Kubbel, C.Raina, L.Prokes, J.A.Rusek, L.Prokes, D.Simon.

H.Rinck

Revista Romana de Sah 1937 5th hm

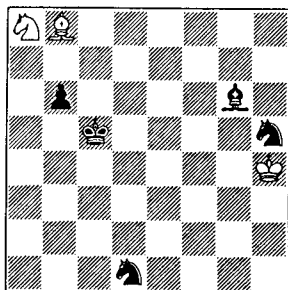

7) Win

1.c6 ♔f4 (1...♔g3 2.♔h4! ♔e2+ 3.♔c5 ♔c3 4.c7 ♔a4+ 5.♔c6) 2.♔g5! fxg5 3.♔e5 ♔d3+ 4.♔d6 ♔b2 5.c7 ♔c4+ 6.♔c5 +-.

Once more, I prefer the Kubbel:

L.Kubbel
Revista Romana de Sah 1937
 commendation

8) Draw

1.♙a7 ♘c6! 2.♜xb6! ♚b7
 3.♜c4! (3.♜g5? ♙f7 -+)
 3...♜xa7 4.♜g5 ♙f7(e8)
 5.♜d6!; or 4...♜d3 5.♜e5! ♜e2
 6.♜c6+ ♚b6 7.♜d4! Two cham-
 leeon-variants

This was their last tourney in common: after 1937, it was no longer possible for soviet composers to enter studies in tourneys abroad and, of course, it was also impossible for occidental composers to send studies in Soviet Union.

Each reader can now make up his mind about the essential question: who, between this two giants, was the best one? The table of the awards shows that Rinck was preferred by the judges but I should like to receive contemporary opinions from readers.

Errata:

1) The Rinck-Kubbel match - part 1 (*EBUR* 1/1997 p. 19) Rinck listed himself 102 tour-

neys (not 52 as it was written) in which he took part. It seems that he 'forgot' 7 tourneys in with none of his studies was rewarded.

2) R-K Part I: the 1916 Kubbel study that was rewarded in the Rice Memorial Tourney (see *EBUR* 1/1997 p 20) is incorrect: Timothy Whitworth found in the 1...♜d7 line that after 2.♜b3+ ♚b1 3.♜d3 ♜d6 4.c4+ ♜xd3 5.e8♜, Black could avoid stalemate by playing 5...♜xb3+ 6.♜xb3 ♜xe8 7.♜c3 ♚a2 and Black wins. Later, I studied the position myself and discovered, in the main line, after 1.♜a5 ♜g3+ 2.♜b3+ ♚b1 3.e8♜ a stronger move than 3...♜xc2: 3...♜c3! and Black wins.

Ty.	Prizes					sp.	honourable mention					commendations			
	1	2	3	4	5		1	2	3	4	5	1	2	3	4
1	R	R	R	-	-	-	-	K							
2	R/K														
3	R	K													
4	R	-	-	K			R	K				R	K		
5	K	R	R/K												
6	-	R	K												
7	R	R	-				K	-	-						
8	R	R	-	R	-	R	K	-	-	-	-				
9	-	K	R												
10	-	R/R		R			K								
11	K	R													
12	-	-	-	R	K										
13	R	K	K				K								
14	R	-	K												
15	K	-	-	-	R										
16	R	-	-		K										
17	-	-	K				R								
18	-	-	-	-	-	K	R	K							
19			K												
20	R	K	-												
21	-	-	-				-	-	-	-	R	K			

1: *Sydsvenska Dagbladet Snällposten* 1911-12, 2: *American Chess Bulletin* (R: best Set prize, ex equo, K: best Endgame prize), 3: *Eco Degli Scacchi* 1917-18, 4: *Ceske Slovo* 1924, 5: *Magyar Sakkelet* 1928, 6: *64* 1928 II, 7: *La Nau* 1929, 8: *El Noticiern* 1929, 9: *Fodors Illustrations Verlag* 1931-33, 10: *Journal de Geneve* 1932-33, 11: *Rigasche Rundschau* 1934, 12: *Ceskoslovensky Sach* 1934, 13: *La Patrie Suisse* 1934-35, 14: *L'Opinio* 1934-35, 15: *Shakhmaty v SSSR* 1934, 16: *Revista Romana de Sah* 1935, 17: *Tyovaen Shakki* 1935, 18: *Shakhmaty v SSSR* 1935, 19: *Schackvärlden* 1935 IV, 20: *Schackvärlden* 1937 I, 21: *Revista de Romana de Sah* 1937.

MANNIANA

Door Julien Vandiest

In het zesde ARVES-boek, *Carel Mann* (1991), geeft Jan van Reek lucht aan zijn bezorgdheid omtrent mijn seksueel welzijn. Met het oog op mijn leeftijd, alleszins aandoenlijk. Want in verband met mijn grote liefde voor carrousels (passie die ik deel met mijn vriend Ignace Vandecasteele), schrijft de auteur, maar aanleiding van een viervoudige rondtoeren, in Mann-stijl, van een mijner dames: "Bravo, laten we Vandiest niet 'ontmannen'!".

Nou, Nietzsche is mijn uitverkoren filosoof, en daarom voel ik me er moreel toe verplicht te blijven opteren voor 'gevaarlijk leven'. Met alle gevolgen vanden op het stuk van de gezondheid mijner schaaktelgen. Houten dames zijn namelijk nog meer te duchten dan vleselijke. Amper heeft men ze een vorstelijke heirbaan aangeboden, of ze tonen zich al belust op zijwegen. Kwestie van hun heer en meester (die van naast het bord) een loer te draaien. Zowat één op drie van alle soorten studies wordt vroeg of laat incorrect bevonden, betoogde al terecht ons aller 'AJR', maar men kan erop aan dat damesstudies nog veel meer kaf doen opwaaien. Intussen moet ik bekennen dat ik met wijlen Carel Mann 'iets heb'. Aan Troitzky, Rinck, Havel, Prokes, Halberstadt en andere damesvirtuozen heb ik al aardig wat te danken gehad,

maar mijn geestelijke relatie met de grote Nederlander is blijkbaar van gans andere aard. Door Mann werd ik inderdaad van meet af aan (lees: 1947) werkelijk 'bezeten'. Niet in de zin van een beklievende bewondering voor het beste uit zijn oeuvre - bewondering waar ik natuurlijk niet naast kan kijken - maar in die van een samenhangendheid waar ik geen beter woord voor vinden kan (niet lachen) dan 'spiritistische telepathie'. Waarbij ik er desnoods niets op tegen heb dat men me een reïncarnatiefreak zou noemen. Zeker, zoals alle studietcomponisten kom ik vaak tot de bevinding dat er bij het ineensteken van een goed eindspel de uitspraak van Edison te pas komt: dat zoiets veel meer transpiratie vergt dan inspiratie. Maar dan zijn er die momenten waarop ik een beginstelling a.h.w. voor- geschoteld krijg door vingers die, zo te zien, niet geleid worden door mijn bloedeigen grijze cellen.

En dan staat die stelling daar zomaar, kant en klaar, compleet met een oplossing waar ik niet op bedacht was, laat staan dat ik ze zou hebben nagestreefd. Vaak vraag ik me dan ook in alle ernst af wie hier aan de slag is: nazaat Julien of voorzaat Carel?

Wie hier vermoeden zou dat ik hem iets op de mouw wil spelden, bedenke daarbij dat de beschreven situatie toch wel een en ander wegneemt van mijn

verdiensde als componist. Bovendien: iets zomaar in de schoot geworpen krijgen is niet altijd leuk.

Voor al niet, wanneer nadien blijkt dat mijn 'inspirator' - wie dat ook zij - nogal eens karpersprongen maakt. Zijn niet heel wat studies van Mann, hoe briljant ook van opzet, niet ten prooi gevallen aan neven-oplossingen? Maar wat moet ik doen? Een aldus ontstane studie niet publiceren? Dan heeft niemand er wat aan, het minst nog ikzelf. Mijn publicatiedugd wordt trouwens vrij regelmatig niet beloond, zoals het een ware deugd betaamt. Want een aantal van de betrokken studies raakt nadien niet voorbij de censor. Maar dan houdt Dame Fortuna (of Caissa, of Manns schim?) nogal eens een beloning voor me in petto: de studies in kwestie kunnen zonder noemenswaardige inspanning gered worden op basis van een kleine en vaak voor de hand liggende correctie. In het jongste ARVES-boek, *123 Flemish Miniatures*, vindt men daarvan overtuigende JV-voorbeelden.

Wat niet wegneemt dat ik blijf zitten met de hamvraag die ik me - nogmaals in alle ernst - pleeg te stellen: is deze telg hier, mijn jongste, nu mijn 'eigen' product, of is hij te wijten aan parapsychologische 'bemoeiingen'? Is het een volwaardige JV, of een verkapt CM? Men zou natuurlijk kunnen menen

dat dit niet zó belangrijk is, aangezien de gedachtentrein dan sowieso aan een-richtingsverkeer doet: van verleden naar toekomst. (Ik zou me natuurlijk moeilijker kunnen verzoenen met het idee dat het aan Mann zou beschoren geweest zijn bij voorbaat een Vandiest te componeren).

Op het plan van de praktijk, evenwel, kan zulk een Wahlverwandschaft (of hoe men het kind ook noemen wil) soms kwalijke gevolgen meebringen. Zo vindt men b.v. onder #109 van het jongste ARVES-boek (pag. 157) een miniatuurtje van 'me', nog wel opgedragen aan mijn vriend Roger Missiaen, waarvan de beginstand als volgt is: ♔f7 ♖c2 ♙e3 / ♗e1 ♘a3 c3. Groot was echter mijn ontsteltenis toen ik laatst Manns oeuvre nog eens onder de loep nam, en daarbij moest constateren dat het ging om een van zijn werken uit 1915!! In spiegelbeeld, weliswaar, maar die spiegel reflecteerde vooral mijn beschaamde kaken. Of dan toch voor een tijdje. Aangezien ik hier zelf het geval te berde breng, zal men me wel niet van 'plagiaat' beschuldigen, te meer daar het een boek betreft, bestemd voor kenners - die dan toch een aardig stuk van de studieliteratuur op zak hebben. Wel, dit is het soort voorval waar iemand die nogal veel componeert willens nillens genoeg moet mee nemen. De zeer vruchtbare Prokes, aan wiens originaliteit wel niemand twijfelt, kwam eens aandraven met een studie die nadien een 100 p.c. Rinck bleek te zijn; Halberstadt toonde me eens een

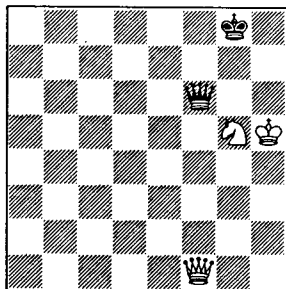
nieuw werkstuk dat ik, vele jaren later, wist thuis te brengen als een weinig bekende Troitzky; en zelf was ik tijdens mijn 'voormingsjaren' eens apetrots op een miniatuurtje dat, na twee inleidende zetten (die trouwens niet veel om het lijf hadden), uitliep op een chemisch zuivere Behting. Spijtig, zulke voorvallen, maar het voornaamste is en blijft dat dergelijke instanties van 'creatieve synchroniciteit' zich slechts af en toe voordoen, en dat men er dan geen graten in mag zien.

Er is echter sterker. Zo kreeg ik eens notities te zien van een positie die ik merkwaardig oordeelde, maar met een bijsmaak van 'déjà-vu'. Wat bleek weldra? Dat het een van mijn eigen jeugdstudies betrof, die ik gewoon vergeten was! (Dat ik ze op dat moment nog steeds 'merkwaardig' oordeelde', kwam natuurlijk mijn ego ten goede).

Er is evenwel nóg sterker, namelijk dat een componist in een nieuwe studie de pointe vergeet van een vorige die hij nog maar kort geleden had ineengeknutseld - precies met het oog op die pointe! Een kras voorbeeld daarvan wordt geleverd door ...Carel Mann. En daar gaat een geschiedenis mee gepaard die het navertellen waard is.

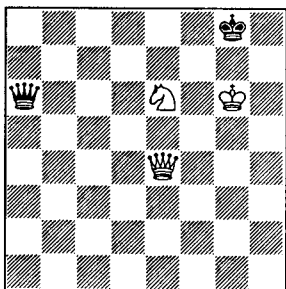
Op 8 september 1922 publiceerde Mann in het *Haarlems Dagblad* volgende 'maljoetka' (pag. 75 van de *Carel Mann*):

C.Mann *Haarlems Dagblad* 1922

1) Wit speelt en wint

Na 1. ♖c4+ ♙h8 2. ♖c7! ♙g8
3. ♖c8+ ♖f8 4. ♖d7 ♖f1(f2)
5. ♖e8+ ♖f8 6. ♖e6+ ♙h8
7. ♖d4! (7. ♙f7+? ♖xf7)
7... ♖g7 8. ♖a8+ ♖g8 9. ♖h1!
♖a2! 10. ♙g6+ ♙g8 11. ♖e4!
♖a6+ 12. ♙e6, is volgende
stelling bereikt:

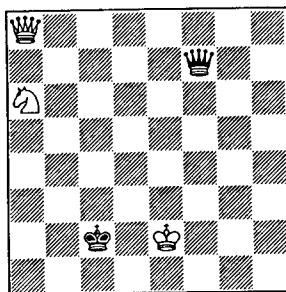

stelling na 12. ♙e6

Nu is het zo dat, in 1962, te Antwerpen een autobus toekwam met toeristen uit Deventer. Men raadt het al: C.J. de Feijter was daar ook bij. Hij had me bericht dat hij wel eens kennis wilde maken met die 'zonderling' (sic) die zulk een Mann-vereerder was (bleek reeds toen!) en aan wie hij zopas

een 1e en 2e prijs had toegekend in zijn jaarlijks toernooi. 'We hadden afgesproken bij de uitgang van de Zoo. En het vervolg raadt men ook al: haast stante pede zaten we aan een tafeltje in een nabijgelegen café, naarstig gebogen over een zakschaakspelletje. De Feijter toonde me o.m. de studie van hierboven, me toen volslagen onbekend. De varianten die ontstaan na 12.♘e6, en die men eveneens aantreft in de Carel Mann, kwamen ook op 'ons' bord, vooral dan 12...♖a7 13.♗g2 ♖a1 14.♙f5+ ♙h7(h8) 15.♗h2+ ♙g8 16.♗b8+ ♙h7 17.♗c7+ ♙g8 18.♗d8+ ♙h7 19.♗e7+ ♙h8 20.♗f8+ ♙h7 21.♙g5 mat. Mijn tafelenoot vertelde me echter dat hij in de Nachlass van Mann naast zwarts 12e zet had aangetroffen: "...sterker is wel 12...♗a2!", maar zonder uitleg waarom. We hadden het echter snel door - meenden we. De witte dame stelt zich opnieuw in hinderlaag op g4, en dan mag zwart opgeven. Het vreemde is nu dat Mann in september 1923, dus slechts een jaar later, een 'maljoetka' instuurde naar *L'Italia Scacchistica*, studie die men vinden kan op pag.73 van de *Carel Mann* (nr 120):

C.Mann *L'Italia Scacchistica* 1923

2) Wit speelt en wint

Na de rijke inleiding 1.♙b4+ ♘c3 2.♗a3+! ♗b3 3.♙d5+ ♘c4(c2) 4.♙e3+ ♘c3 5.♗c5+ ♘b2 6.♙c4+, treft men als hoofdvariant aan: 6...♘c1 7.♙d2+ ♗c2 8.♗a3+ ♗b2 9.♗a5! ♘c2 10.♗a4+ - manoeuvre die, vanuit verschillende gezichtshoeken bekeken, aardig wat zal worden nagevolgd (o.m. door schrijver dezes). Als tweede variant wordt vermeld: 6...♘c2 7.♙d2+ ♗c3 8.♗f5+ ♘b2 9.♗b5+ ♘a2 10.♙d1! ♗b2 11.♙d5+ ♘h1 12.♗a8+ ♗a2 13.♗h1! Thans is een stelling ontstaan die, mits het bord aan een gepaste draai te helpen, volkomen congruent is met die van een jaar tevoren. Maar in plaats van nu het "...sterker is wel ..." indachtig te zijn, in casu de zet 13...♗g8! te spelen, opteert Mann hier voor 13...♗b2, waarna de winst vrij eenvoudig is: 14.♙e2+ ♘a2 15.♗a8+ ♗a3 16.♗g8+ ♘a1 17.♗g1+. Wat is hier gebeurd? Was Mann soms tot de bevinding gekomen dat 13...♗g8 toch niet zo sterk was? If so, dan heeft hij een verrukkelijke Reinfall van zijn

eigen studie overzien - zoals het later zal overkomen aan het analyserend koppel naast de Zoo.

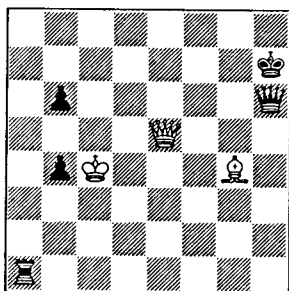
Laat ons gemakkelijks-halve terugkeren naar de stelling uit de eerste studie, zoals ontstaan na 12.♘e6. Dan is inderdaad 12...♗a2! véél sterker, zoals het door niemand werd ontwaard (ook niet door Mann), totdat de Franse studie-erudiet Georges Bacqué het zal aantonen in een memorabele analyse, verschenen in 'Schakend Nederland'. Immers, na 13.♗g4 ♗f2! mag wit beslist niet voortzetten met het 'winnende' 14.♗g5? (14.♙h6+? ♙f7! haalt niets uit) wegens 14...♗h4!! 15.♗g2 ♗h1!! 16.♗g3 ♗h2!!, met 'eeuwig pat'! Juist is dan 14.♙f4!! ♗b6+ (14...♗c2+? 15.♙f6+ betekent mat) 15.♙h5+! ♙f8 (Of dadelijk 15...♙f7 16.♗d7+, enz.) 16.♗c8+ ♙f7(g7) (16...♙e7? 17.♙d5+) 17.♗d7+ ♙g8 (17...♙f6? 18.♙d5+) 18.♙e6 ♗g1 (18...♗a5+? 19.♙g6, 'over and out', of 18...♗b2 19.♗e8+ ♙h7 20.♙g5+) 19.♗e8+ ♙h7 20.♙g5+, gevolgd door mat in 2. Dit ultraminiatuurtje is beslist een van de prachtigste van het ganse maljoetka-repertoire. Het heeft alles: boeiende inleiding, een nog boeiender nevenvariant, stille zetten, hinderlagen, drievoudige patvermijding en - vooral - zeer actief zwart spel. (Vaak een zwakke kant van Mann). Verscheidene componisten hebben eraan meegewerkt? Wat dan nog? De 'studieconsument' heeft recht op producten in

optimale vorm, ongeacht van wie die stammen. Dit mag men trouwens als een erkend feit beschouwen, aangezien er af en toe een toernooi wordt uitgeschreven voor 'remakes'. Dit alles neemt niet weg dat ik een tamelijk ondankbare erfgenaam ben, want mijn Mann-verering krijgt het nogal eens aan de stok met de halsstarrige perfectionist die ik ben. Want sommige Mann-studies hebben met die van Troitzky gemeen dat ze ietwat slordig van opbouw zijn: ze bezigen materiaal waar kan op bespaard worden, of hebben inleidingen die tot neven-oplosbaarheden (en zelfs onoplosbaarheden) leiden, of ze veronachtzamen de gouden regel van Kubbel: uit het aanwezige hout alles halen wat er maar zou kunnen insteken.

Zo is daar b.v. nr 12 uit de *Carel Mann* (pag. 28):

C.Mann

Utrechts Dagblad 17 mei 1913

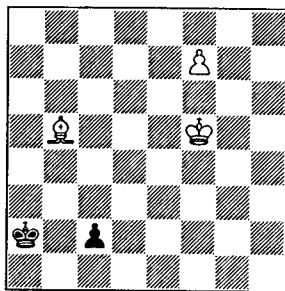
3) Wit speelt en wint

1.♙f5+ ♚g8 2.♙e6+ ♜h7
3.♙e4+ ♜h8 4.♙d4+ ♜h7
5.♙d3+ ♚g7 6.♙d7+ ♜f6
7.♙f7+ ♜e5 8.♙f5+ ♜d6

9.♙d5+ ♜e7 10.♙b7+ ♜f6
11.♙f3+ ♜e5 12.♙d5+ ♜f6
13.♙f5+ ♜e7 14.♙f7+ ♜d6
15.♙d7+ ♜e5 16.♙d4+ ♜xe6
17.♙xb6+.

Dit mag men een 'historische' studie noemen, want ze voert de vermaarde Mann-carrousel ten tonele. Een grote vondst, meent ook Jan van Reek. Hij voegt er echter terecht aan toe: "Helaas moest aan een eerdere versie een zwarte toren op al worden toegevoegd ter correctie". En die toren is bepaald een schreeuwelijk, want hij staat daar met gekruiste armen. Nu is het zo dat ik vanaf 1954 enkele studies op het bord had gekregen die op zulk een carrousel uitdraiden. Die hadden me echter heel wat arbeid gekost. Totdat ik, in 1990, de vijf-stukken kreeg 'toegeworpen' die men aantreft op pag. 61 van het geciteerde boek:

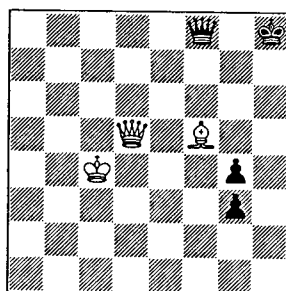
J.Vandiest
Carel Mann

4) Wit speelt en wint

De carrousel wordt hier verwezenlijkt met strict thematisch materiaal, terwijl men als toemaatje een niet-thematische nevenvariant te zien krijgt. Naast 1.♙c4+ ♜a1 2.f8 ♜c1 ♙

J.Vandiest
Carel Mann

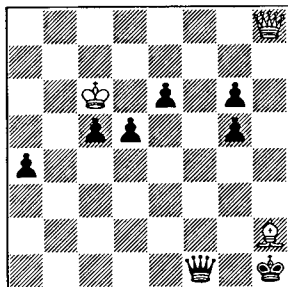
5) Wit speelt en wint

Men carrousel door als volgt:
1.♙h1+! ♚g7 2.♙h7+ ♜f6
3.♙g6+ ♜e5 4.♙e6+ ♜f4
5.♙e4+ ♜g5 6.♙xg4+ ♜f6
13.♙g6+ ♜e5 19.♙e6+ ♜g5
7.♙g6+ ♜e5 8.♙e6+ [RR:

8. ♖xg3+! ♜f6 9. is een dual; zie zet 12] 8... ♜f4 9. ♖e4+ ♜g5 10. ♖e3+! ♜h5! 11. ♖f3+ ♜g5 12. ♖xg3+ ♜f6 14. ♖e6+ ♜f4 15. ♖e4+ ♜g5! 16. ♖g2+! ♜f6 17. ♖c6+! ♜e5! 18. ♖e4+! ♜f6! 20. ♖g6+ ♜f4 21. ♖g4+ ♜e5 22. ♖e5+! ♜xf5 23. ♖f2+.

Dit miniatuurtje beoogde dus een task. Vraag werd dan of men, ongeacht het daartoe vereiste materiaal, geen 'maxi-task' op het bord kon krijgen... Vermoedelijk tot zijn leedwezen moest Harrie Grondijs me een reeds toegekende 2e prijs ontzeggen voor een 'monster' (zijn terminologie voor zwaar op de hand liggend hout), om de goede reden dat een tè sterk daarop lijkende versie zopas werd gelauwerd in het 'Dr. Paoli Jubileum'. Een volkomen terecht beslissing, beaam ik thans. Niettemin loont het de moeite, dunkt me, van het monster in kwestie even voor te leiden, al fungeert het al op pag. 105 van 123 *Flemish Miniatures*:

J. Vandiest
sp.hm Paoli-JT 1991

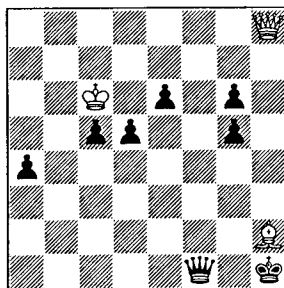
6) Wit speelt en wint

De witte dame raast als volgt doorheen de zwarte gelederen:

1. ♙f4+! ♜g2 2. ♖h2+ ♜f3 3. ♖g3+ ♜e4 4. ♖e3+ ♜f5 5. ♖e5+ ♜g4 6. ♖xg5+ ♜f3 7. ♖g3+ ♜e4 8. ♖e3+ ♜f5 9. ♖e5+ ♜g4 10. ♖xe6+ ♜h4! 11. ♖e7+! ♜g4! 12. ♖g5+ ♜f3 13. ♖xd5+! ♜g4 14. ♖g5+ ♜f3 15. ♖g3+ ♜e4 16. ♖xg6+! ♜d4! 17. ♖f6+! ♜e4 18. ♖e5+ ♜d3! 19. ♖f5+ ♜e2! 20. ♖e4+ ♜d1 21. ♖b1+ ♜e2 22. ♖b2+ ♜d3! 23. ♖xb3+ ♜d4 24. ♖b2+ ♜e4! 25. ♖e5+ ♜d3 26. ♖f5+! ♜c4! 27. ♖c2+ ♜d4! 28. ♖xc5+ ♜e4 29. ♖d5+ ♜xf4 30. ♖f7+, en na 31. ♖xf1 wordt een punt gezet achter een snookersséance met 'total clearance'.

Een ander miniatuurtje van Mann, op een thema dat later bekendheid zal verwerven, is nr 23 (pag 39). Het verwierf een 1e e.v. in *Dagbladet Snällposten* (1913-1914)... en is incorrect.

C.Mann
1.hm *Dagbladet Snällposten*
1913-14

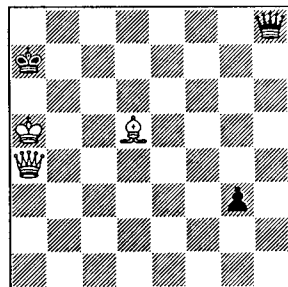
7) Zwart speelt, wit wint

Het winstverloop luidt: 1... ♖c3+ 2. ♜b5+ ♜b8 3. ♖f4+ ♜c8 4. ♙e6+ ♜b7 5. ♖f7+ ♖c7 6. ♙d5+ ♜b8 7. ♖f8+ ♖c8 8. ♖b4! (In het boek opperen beide auteurs de 'nevenoplos-

sing' 8. ♖f4+ ♖c7 9. ♖b4!, wat blijkt juist te zijn), en nu is er een analyse, overgenomen uit de *Deutsche Schachzeitung* (juni 1915), die alle voor zwart verliezende voortzettingen aangeeft... behalve de remiserenda. Er volgt nu inderdaad 8... ♖f5!!, en de winst is heen, zowel na 9. ♜c6+ ♜c8 10. ♖b7+ ♜d8 11. ♖c7+ ♜e8 12. ♖b8+ ♜e7 13. ♖d6+ ♜e8, als na 9. ♖d6+ ♜c8, en nu kan de loper op geen nuttige manier ontpend worden (10. ♜c6? ♖c2+ =, enz.).

Had Mann nu zélf dat euvel nadien ontdekt? Feit is in elk geval dat het *Tijdschrift* in augustus 1924 van hem volgende studie (nr 29, pag. 46) publiceerde:

C.Mann
Tijdschrift 1924

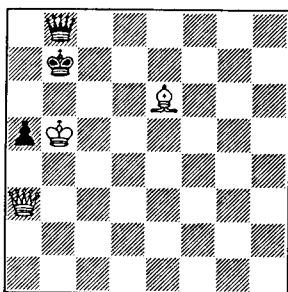
8) Wit speelt en wint

Na 1. ♙e5+ ♜f7 2. ♖f1+ ♜g8 3. ♖c4+ ♖f7 4. ♖c8+ ♜f8 5. ♖g4!, zou thans 5... ♖c5? verliezen wegens 6. ♖e6+! ♜f8 7. ♜f6! (De zwarte dame kan niet langer naar f2), en de dreiging 8. ♙d6+ is dodelijk. Juist is de glansvoortzetting 5... ♖e7+(!) 6. ♜g6! ♜f8(!) 7. ♖f5+ ♜e8 8. ♖c8+ ♖d8 9. ♖e6+ ♖e7 10. ♖g8+ ♖f8 (Of

10...♔d7 11.♖d5+ ♕e8
12.♙f6! b2 (of 12...♗c7 tekst)
13.♗c6+ ♖d7 14.♗a8+)
11.♖d5! ♗e7 (11...b2 12.♗c6+
en 13.♙f6+) 12.♙f6! ♗c7
13.♗b5+ ♕f8 14.♗b4+ ♕g8
15.♗xb3+ ♕f8 16.♗a3+ ♕e8
17.♗a4+ ♖d7 18.♗a8+, en
mat volgt. Beslist een van
Manns fraaiste verwezen-lij-
kingen.

Maar al vroeg rees de vraag bij
me op of het niet mogelijk zijn
zou althans één van de zwarte
pionnen overboord te krijgen
en, tezelfdertijd, de andere
actief te laten meespelen. Een
kwart eeuw lang (jawel) kwam
er van een serieuze 'veredeling'
van de stelling niet veel in huis.
Tot ik vorig jaar plots een positie
op het spoor kwam die niet
alleen de juiste bleek, maar ook
nog lid was van een vierling.
Die laatste schijnt het goed te
stellen, want zopas viel hem een
3e e.v. te beurt in 'Hungary
1100' (palmares in *Sakkelet*,
1998). De A-stand van dit ul-
traminatuurtje luidt:

J.Vandiest
3.hm Hungary-1100 JT

9) Wit speelt en wint

Na 1.♗e7+! ♗c7 (1...♕a8+?
2.♕a6, 'uit') 2.♙d5+ ♕b8!

(2...♕c8? 3.♗e8+ ♖d8 4.♙e6+
♕c7 5.♗c6+ ♕b8 6.♙d5 ♗e7
7.♗b6+ ♕c8 8.♙e6) 3.♗c6!
(Frustratie: wit kan niet gaan
'Mannen' door 3.♗f8+ te
spelen, want veld b4 is
ontoegankelijk) 3...a4! (De enig
speelbare zet) 4.♙e4! ♗f4!
(4...a3 5.♗g8+! ♗c8 6.♙d5 a2
- 6...♗e8+? 7.♕b6 - 7.♗a8+
♕c7 8.♗c6+ ♕d8 9.♗f6+ ♕c7
10.♗b6+ ♕d7 11.♙f5+ ♕e8 -
11.♕e7 12.♗a7+ - 12.♗g6+,
gevolgd door 11.♗f6+ of ♗g7+
en 12.♙xc8) 5.♗e8 ♕c7
6.♗e7+ ♕c8 7.♕a6! ♗f1+ (Of
7...♗h6+ 8.♕a7 ♗e3+, idem)
8.♕a7 ♗f2(g1)+ 9.♕a8 ♗b6
10.♙f5+.

In de B-stand verhuist de pion
naar d4, en dan krijgen we:
1.♗e7+! ♗c7 2.♙b5+ ♕b8!
3.♗e6! (Weer mag er niet
worden 'geMann'd': 3.♗f8+?
♗c8 4.♗b4 ♗f5! 5.♙d6+ ♕c8
=) 3...d3! 4.♗e8+ ♗c8 5.♗e7
♗c7 (5...d2? 6.♕b6) 6.♗f8+
♗c8 7.♗b4 (Nü schijnt het te
lukken ...) 7...d2! (Wéér niks!)
8.♕b6! ♗c7+ (8...d1♗?
9.♙d6+) 9.♕a6+ ♕c8 10.♙e6+
♕d8 11.♗f8 mat.

Vervolgens is er de C-stand, met
de pion thans op c3: 1.♗e7+!
♗c7 2.♙d5+ ♕b8! 3.♗f8+!
♗c8 4.♗b4 c2! (...en opnieuw
geen Mann!) 5.♕a5+! ♕c7
6.♗b6+ ♕d7 7.♙e6+ ♕e7 (Of
dadelijk 7...♕e8 8.♗b5+!, enz.)
8.♗b4+!, met als verder (en
bekend ?) verloop, een studie
van me die werd gelauwerd in
Schakend Nederland: 8...♕e8
(8...♕d8? 9.♙d2+, of 8...♕f6?
9.♗f4+) 9.♗b5+! ♕e7
(9...♕d8 10.♗g5+, of 9...♕f8
10.♗f1+) 10.♗g5+ ♕xe6 (Er
zit nniets anders meer op)

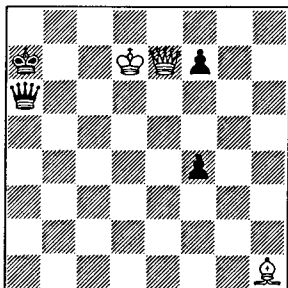
11.♗g4+, en 12.♗xc8 houdt
ook de pion tegen.

En tenslotte is er dan de D-stand,
met de pion uiteindelijk op e5:
1.♗e7+! ♗c7 2.♙d5+ ♕b8!
3.♗e6!! (Het zal blijken dat wit
de pion niet mag opruimen via
3.♗e8+ ♖d8 4.♗xe5+, enz.)
3...e4! 3.♗e8+ ♗c8 4.♗e7!
♗c7 5.♗f8+! ♗c8 6.♗b4!
(Eindelijk, dan, moet zwart naar
zijn beste zet grijpen, want na
6...d3? 7.♕b6! krijgen we A)
6...♙d7+! 7.♕b6! ♕c8!
8.♗c5+ ♕d8 9.♗f8+ ♗e8
10.♙d6+ ♙d7 11.♗b8+ ♗c8
12.♗e5! ♙d7 (Allemaal naar
Manniaans recept. Maar had wit
eerst de pion opgeruimd, dan
zou thans 12...♗e6+! pat
forceren) 13.♙e6! ♗a4
14.♙f6+ ♕e8 15.♗f7+ ♕d8
16.♗f8+ ♗e8 17.♙d6+, en mat
volgt.

Maar voelt men zich de
geestelijke zoon van een grote
vader, dan wordt men nogal eens
ambitueus - vooral als studie-
componist. Ik heb me dan ook al
vraag de vraag gesteld of er
soms geen 'ketting-Mann' kon
worden tot stand gebracht, lees:
een winst-verloop waarbij de
fameuze hinderlaagzet twee-
maal na elkaar op het bord zou
verschijnen. Het resultaat van
die overpeinzingen vindt men
alweer in de *Carel Mann* (nr 16.
pag. 63). In die studie met 9
stukken verschijnt de zet in
kwestie een eerste keer op de 9e
zet, en daarna een tweede keer
op de 27e. Kunstig, allicht (valse
bescheidenheid komt neer op
misbruik van vertrouwen), maar
op het ganse geval terug-blik-
kend, ben ik gaan oordelen dat
er te veel zwart gerief op het
bord staat. Naar mijn mening

kan daar als volgt aan verholpen worden:

J. Vandiest
64 1991

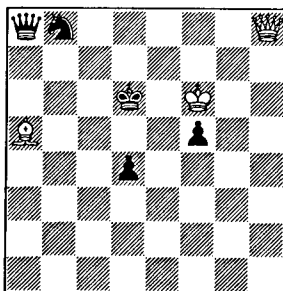
10) Wit aan zet wint

1.♔d5! (Het deze zet is de hinderlaagstelling een eerste keer bereikt. Niet 1.♔c6? ♚d3+ 2.♚c8 ♚b6! 3.♚c7+ ♚a6 4.♚b8 ♚b3+ 5.♚a8 ♚b6 =) 1...♚b6! (Een onverwachte verdediging) 2.♚f6+! (2.♚d6+? ♚a5 3.♚a3+ ♚b6 4.Db—+ ♚c5 =) 2...♚a7! (2...♚b5? 3.♔c4+!, of 2...♚a5? 3.♚c3+ ♚b6 4.♚c7+ ♚b5 5.♔c4+) 3.♚d4+ ♚b6 (3...♚b8? 4.♚e5+ ♚a7 5.♚c7+) 4.♚c4! (Thans hebben de zwarte koning en dame geen speelbare zetten meer) 4...f3! (Pion f7 blijft nog even ter plaatse) 5.♚a4+ ♚a6 6.♚d4+ ♚b6 7.♚c4! f2! 8.♚a2+ ♚a6 9.♚xf2+ ♚b6 10.♚a2+ ♚a6 11.♚b3! ♚b6! 12.♚c4! f6! (Voorlopig de Mann ontmoedigend, zoals blijken zal) 13.♚a4+! ♚a6 14.♚d4+ ♚b6 15.♚c4!! f5! 16.♚a4+ ♚a6 17.♚b4! (Oef!) 17...♚b6 18.♚a3+! ♚a6 19.♚e7! (En daar krijgen we dan een recidive van de hinderlaagzet) 19...♚b5+! (Weer zou 19...♚d3? niet baten wegens

20.♚c5+ ♚a6 21.♚c6!), en ook nu krijgen de dingen hun Manns beloop: 20.♚c7! ♚a6! 21.♚d6+ ♚a5 22.♚a3+ ♚a4 23.♚c5+ ♚b5 24.♚a7+ ♚a6 (Maar stond de pion nog op f6, dan zou zwart zich redden door thans 24...♚b4 te spelen, want na 25.♚d4+ ♚a5 kan de loper niet weg wegens 26...♚e5+) 25.♚d4! ♚b5 26.♔c4!, en na 26...♚e8 krijgen we de winstvoortzetting uit stelling D van de vierling.

Dat ik bij het componeren nogal eens terugkeer naar vorige studies van me, onbenutte mogelijkheden vermoedend, is óók iets dat ik voornamelijk heb geleerd van Mann. Soms is dat bepaald nodig, zoals Mann zelf meer dan eens heeft ervaren - of had moeten ervaren. Een voorbeeld daarvan is nr 123 (pag. 80):

C.Mann
Maasbode 1923

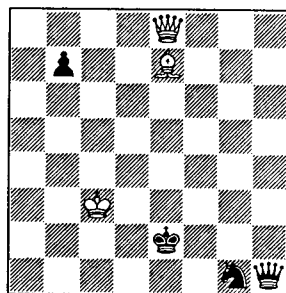
11) Wit aan zet wint

Als oplossing vernemen we:
1.♚h2+ ♚c5 2.♚c2+ ♚d6 3.♔b4+ ♚d7 4.♚xf5+ ♚c7 5.♔a5+ ♚b7 6.♚b5+ ♚c8 7.♚e8+ ♚b7 8.♚f7+ ♚c6 9.♚e6+ ♚c5 10.♚b6+ ♚c4

11.♚b4+ ♚d3 12.♚d2+ ♚c4 13.♚c2+ ♚b5 14.♚b3+ ♚c5 15.♚b4+ ♚c6 16.♚c4+ ♚d6 17.♚xd4+! ♚d5 18.♚f4+ ♚c6 19.♚c7+ ♚b5 20.♚b6+ ♚c4 21.♚b4+ ♚d3 22.♚d2+ ♚c4 23.♚c3+ ♚b5 24.♚b4+ ♚c6 25.♚b6+ ♚d7 26.♚c7+ ♚e8 27.♚e7 mat. Zou allemaal prachtig zijn, was het niet dat de zet 15.♔b6+! roet in het eten gooit: 15...♚e6 16.♚f3+ kost de dame, en 15...♚d6 16.♚e6+ betekent mat.

Deze studie verscheen in *De Maasbode* van 13 oktober 1923. Had Mann nu dat gesignaleerde mat niet gezien? (Niet absurd, want in studie nr 95 werd na zwarts tweede zet de stelling ♚e3 ♚e1 ♔d4 / ♚a3 ♚a2 b3 bereikt, en nu overzag Mann waarachtig de matzet 3.♚a5+! Iets dergelijks is me trouwens ook al overkomen). Feit is in elk geval dat Mann, in dezelfde krant (9 december 1923), zijn vorige studie in een nieuw kleedje stak (nr 128, pag. 80):

C.Mann
Maasbode 1923

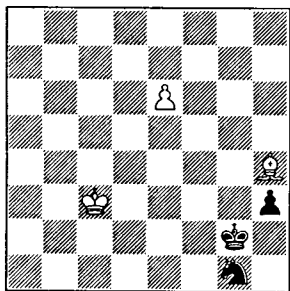

12) Wit aan zet wint

Dus met uitsparing van een pion. En dit keer, zo lijkt het, is er geen speld tussen te krijgen.

Na 1.♔h4+! ♚f3 2.♖h5+ ♚g2 3.♖g4+ ♚f1 4.♖d1+ ♚g2 5.♖c2+! (5.♖d2+? ♚b3 3.♖d7+ ♚g2 4.♖g4+ helpt wit geen stap verder) 5...♚f3! 6.♖f5+ ♚e3 7.♖e5+! ♖e4 8.♖c5+ ♚f3 9.♖f2+ ♚g4 10.♖g3+ ♚f5 11.♖g5+ ♚e6 12.♖e7+, is het eigenaardig dat nu enkel de nevenvariant vermeld staat, namelijk 12...♚d5 13.♖xb7+ ♚e5 14.♔g3+ ♚f5 15.♖h7+, met damewinst. De carrousel gaat verder met 12...♚f5 13.♖f6+ ♚g4 14.♖g5+ ♚f3 15.♖g3+ ♚e2 16.♖f2+ ♚d1 17.♖d2 mat.

In die carrousel houdt het kunstig geplaatste paard alle nevenduivels buiten boord. Maar waarom niet paard-vriendelijk zijn en het brave dier enkele actieve zetten laten doen, daarbij ook nog pion b7 van het bord halend? Voorstel:

13) Wit aan zet wint

Thans krijgen we: 1.e7 h2! (1...♚e2+ 2.♚d2 h2 3.e8♖ h1♖ - of 3...♚g3 4.♖g6! h1♖ 5.♖xg3+ ♚f1 6.♖f2 mat, of nog 3...♚f4 4.e8♖ h2 5.♖g8+ ♚h1 - 5...♚f1 6.♖g3 - 6.♔f2, mat in 2 - 4.♖xe2+ ♚h3 5.♖e6+ ♚g2 6.♖g4+ ♚f1 7.♖e2+, en mat volgt. Ofwel

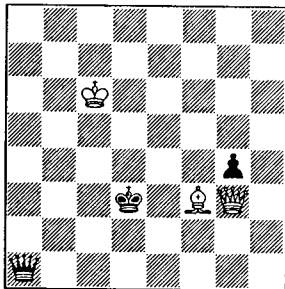
1...♚f3 2.e8♖ h2 - of 2...♚xh4 3.♖e2+ ♚g1 4.♖g4+ ♚h2 5.♖xh4 ♚g2 6.♖g4+ ♚h2 7.♚-, en wint - 3.♖e2+ ♚g1 4.♖f2+ ♚h1 5.♔g3 ♚- 6.♖xh2 mat) 2.e8♖ h1♖ 3.♖g6+ ♚f1 4.♖b1+ ♚g2 (4...♚e2? 5.♖d3 mat) 5.♖c2+, en nu verder zoals in de oorspronkelijke studie.

Maar dan is daar weer die hybride van de studiecomponist: kan men het niet stellen zonder dat paard, en het desnoods ergens vervangen door een zwarte pion? Daarin meende ik geslaagd te zijn in volgende studie: ♚f3 ♔e8 e7 / ♚e5 a2 b6 d5. De geplande manoeuvre,

namelijk 1.♔a4! a1♖ 2.e8♖+ ♚d6 2.♖d7+ ♚c5 3.♖c6+ ♚b4 4.♖xb6+ ♚c4 5.♖b5+ ♚c3 6.♖c5+ ♚d3 7.♖xd5+!, enz., behaalde een 2e e.v. in het 'Kasparian', maar werd nadien nevenoplosbaar bevonden op grond van 6.♖a5+ ♚d4 7.♖a7+ ♚c3 8.♖g7+ d4 9.♖c7+ ♚b4 10.♖b6+ ♚c3 11.♖b3+, met mat in 2. Weliswaar kan ik corrigeren als volgt: ♚f3 ♔e8 e7 / ♚b4 a3 c5 d5, leidend tot 1.♔a4! a2 (1...♚xa4? 2.e8♖+ wint zonder veel moeite) 2.e8♖ a1♖ 3.♖b5+ ♚c3 4.♖xc5+ ♚d3 5.♖xd5+, enz. Maar nu hebben we weer pion c5 die daar stond te niksen. Zeker, men kan de carrousel 'maljoetkaïseren', b.v. als volgt: ♚c6 ♔d1 e7 / ♚c4 g2. We krijgen dan: 1.e8♖ g1♖ 2.♖e4+! (2.♖e2+? ♚d4! 3.♖b2+ ♚e4 =) 2...♖d4 (2...♚c3? 3.♖c2+ ♚b4 4.♖b3+, met mat) 3.♖e6+!, enz., maar dat is dan iets te veel voor de hand liggend. Uiteindelijk zou ik, als minimaal-illustratie van het

thema, opteren voor volgende bestand:

J. Vandiest (naar Mann) Origineel

14) Wit aan zet wint

1.♔d1+!! (Thans toch wel een probleemzet) 1...♚c4! (1...♚e4? 2.♔c2+ ♚d4 3.♖d3+ ♚e5 4.♖d6 mat, of 1...♚d2? 2.♖f2+ ♚d3 3.♔c2+! ♚c4 4.♖c5 mat) 2.♖xg4+! (2.♖b3+? ♚d4 3.♖d5+ ♚e3 snijdt geen hout) 2...♖d4 (2...♚d3? 3.♖f3+ ♚c4 4.♖d5+ ♚b4 5.♖c5 mat, of 3...♚d2 4.♖e2+ ♚c1 5.♖c2 mat) 3.♖e6+!, en andermaal gaat de carrousel van start.

Zoals bekend, schreef de Feijter in 1938 aan Rueb: "Mann is zonder enige twijfel de beste componist die ons land ooit heeft gehad". Daarbij is vooral zijn ruimtelijke verbeeldingskracht van een oestellende vruchtbaarheid gebleken. Géén aspect van de damesstudie (trappen, carrousel, transportmechanismen, hinderlagen, patvermijdingen, en dit alles vaak opgesmukt met stille zetten), of Mann is er in uitgeblonken en heeft daarmee 'school' gemaakt. En Olland

had zeker gelijk, toen hij m.b.t. nr 17 (pag. 33) verklaarde dat een schonere bewerking van het thema dame-en-loper-tegen-dame niet mogelijk is. Dit kleine wonder van constructie, diepzinnigheid, elegant oplossingsverloop en verrukkelijke eindpointe, is m.i. de prachtigste damesstudie ooit. Bovendien werden van de 147 in de Carel Mann gepubliceerde studies slechts 14 stuks incorrect bevonden. Wat een opmerkelijk laag percentage is i.v.m. dit gezworen 'risicomateriaal'. Enkel de uitzonderlijke

'verificateur' die Rinck was heeft nog beter gescoord. [RR: Hier gaat Vandiest in zijn Mann-adoratie toch echt te ver. Van de 147 studies in het boek, zijn er minimaal 60 incorrect bevonden].

Constaterend dat Mann op dit, zijn terrein, bijna alles al toegepast en zich daarbij zelfs vaak herhaald heeft, concluderen van Reek en van Donk: "Voor nieuwe studies zijn er nauwelijks mogelijkheden" (pag. 64). Hangt natuurlijk af van wat men verstaat onder 'nieuw'. Na het interbellum zijn

her en der practici van de Mannse thematiek opgerezen waar men van zeggen kan dat ze haar basisideeën bijwijken aan nog rijkere uitdrukkings-mogelijkheden hebben geholpen. Er werd in elk geval al naarstig op Manns schouders geklommen, en het ziet er niet naar uit dat aan die gymnastiek snel een einde zal komen. En wie weet, is het echt ondenkbaar dat we op een keer eens met iets geheel nieuws zouden kunnen verblijd worden? Misschien stellen we ons de vraag best met een tilde: 'Mañana'?

Kort verslag van de ledenvergadering van ARVES

door Hans Buijs

Onder de paraplu van het Fontys-toernooi vond op 24 oktober de najaarsvergadering van ARVES plaats. Een kort overzicht van de onderwerpen die ter tafel kwamen.

De afdeling denksport bij Teletekst is gereorganiseerd, met als gevolg dat er nog slechts één studie per twee weken verschijnt. Wellicht biedt het Internet aanvullende mogelijkheden tot publiciteit. Ook aandacht voor studies in puzzelbladen kan onze vereniging bij een groter publiek bekend maken. En nieuwe leden kunnen we goed gebruiken. De begrotingen van EG en ARVES zijn goedgekeurd. Met EG

gaat het uitstekend, ARVES loopt iets moeizamer, maar geeft nog geen aanleiding tot zorg.

Wanneer u suggesties heeft voor sprekers op onze bijeenkomsten hoort het bestuur die graag. Ook buitenlandse grootheden die toevallig in ons land verkeren kunnen interessant zijn.

De kascommissie zal bestaan uit Harm Benak en Ward Stoffelen. Maar een reservelid (wordt nog gezocht. Aarzel niet u aan te melden.

Voor het Boek van het Jaar zijn twee titels in voorbereiding. Hans Buijs werkt aan een vertaling van Bianchetti's *Contributo* en Harold van der Heijden heeft

Dobrescu bereid gevonden een manuscript te leveren. We zijn dus voor twee jaar voorzien, maar ook hier geldt dat suggesties voor titels welkom blijven. Komend voorjaar treedt Jaap de Boer af als penningmeester. Kandidaten voor deze post kunnen zich aanmelden bij het bestuur.

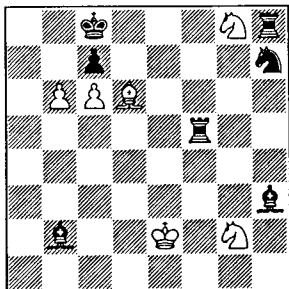
Het volledige verslag van de vergadering kan worden opgevraagd bij de sekretaris,

Hans Buijs
Bakenbergseweg 2-A
6814 MJ Arnhem
026 351 53 78

The Demolition as a Creative Impulse - 2

by Emilian Dobrescu

E.Dobrescu
Schakend Nederland 1979
version (original)

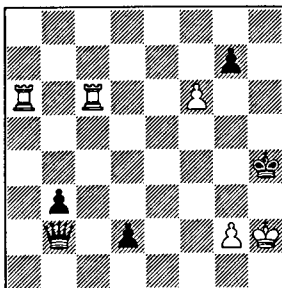
29) Draw

1. ♖e7+ ♜b8 (1... ♜d8 2. bxc7+) 2. ♙xc7+ (2. bxc7+? ♜a7) 2... ♜a8 3. b7+ ♜a7 4. ♜c8+ ♜xc8 5. bxc8 ♞ ♙g4+ 6. ♜e3! (6. ♜d3? ♞d5+ 7. ♜e(c)4 7... ♞d4+) 6... ♞f3+ 7. ♜e2! ♞f4+ 8. ♜e3 ♙c1+ 9. ♜d3 ♞f5+ 10. ♜e2 (10. ♜c3? ♞f3+) 10... ♞e4+ 11. ♜d3 (11. ♜f3? ♜g5+) 11... ♞e5+ (11... ♞e3++ 12. ♜d4 ♞d3(e4)+ 13. ♜c4(d3)) 12. ♜c4! (12. ♜c3? ♙b2+ 13. ♜c4 (13. ♜xb2 ♞e2+) 13... ♞e6+ 14. ♜d3 ♞d5+ 15. ♜e(c)4 15... ♞d4+) 12... ♞e6+ 13. ♜d3 ♞d5+ 14. ♜c4 ♞d6+ 15. ♜b5 (15. ♜b4(c5)? ♙a3+; 15. ♜c3? ♞xc6+) 15... ♞d5+ 16. ♜c4 ♞e5+ 17. ♜d3 ♞f5+ 18. ♜c4 ♞e4+ 19. ♜d3 ♞f4+ 20. ♜e2 ♙g4+ 21. ♜d3 ♞f3+ 22. ♜e2 ♞f4+ (22... ♞g3+ 23. ♜e1) 23. ♜d3 =.

Commentary: the initial position (♜e2 ♙c7 ♜g2 b6 c6;

♜a8 ♞c8 ♞f5 ♙b2 ♙h3 ♜h7) was sound, but the introduction was too brutal. This version ameliorates it.

E.Dobrescu
3rd prize Lewandowski
Jubilee Tourney 1990
correction (original)

30) Win

1. ♞c4+ (1. fxg7? ♞e5+; 1. ♞a4+? ♜h5 2. fxg7 (2.g4+ ♜h4 3.g5+ ♜h5; 2. ♞c5+ g5 ; 2. ♞a5+ g5) 2... ♞xg7 3. ♞c5+ (3. ♞a5+? ♞g5! 4. ♞xg5+ ♜xg5) 3... ♜h6 4. ♞h4+ (4. ♞a6+ ♞g6) 4... ♜g6 5. ♞g4+ ♜f6; 1.g3+? ♜h5 2. ♞c5+ g5) 1... ♜h5 (1... ♜g5 2. ♞c5+ ♜g6 (2... ♜f4 3.f7) 3. fxg7+ ♜h7 4. ♞g8+ ♜xg8 5. ♞c8+ ♜h7 6. ♞c7+ ♞g7 7. ♞xg7+ ♜xg7 8. ♞a1) 2. fxg7 with two variations:
A) 2... ♞xg7 (2... d1 ♞ 3. ♞c5+ ♜h4 4. ♞h6+) 3. ♞c5+ (3. ♞a5+? ♞g5!) 3... ♜h4 4. ♞a4+ ♞g4 5.g3 mate.
B) 2... ♞e5+ 3. ♜h3 (3.g3? ♞e2+) 3... ♞xg7 (3... d1 ♞ 4. ♞h4+; 3... ♞f5+ 4.g4+ ♞xg4+

5. ♞xg4 d1 ♞ 6. ♞h4+) 4. ♞c5+ ♞g5 5.g4 (5. ♞xg5+? ♜xg5 6. ♞a1 ♜f4 7. ♞b1 ♜e4 8.g4 ♜d3) mate.

Het Leste is het Beste -2

door Ignace Vandecasteele

In het september-nummer van 1998, kreeg mijn gecorrigeerde studie (♜a1, ♙g5, ♜b5 a2 a3 c6; ♜c8 ♞g3 b7, Wit aan zet win) als oplossing:

1. ♜a7+ ♜b8 2.c7+! ♜xa7 3. ♙f6! met het zwarte vervolg 3... ♞g8 4. ♙d8 ♞g1+ 5. ♜b2 ♞g2+ 6. ♜b3 ♞g3+ 7. ♜b4 ♞g4+ 8. ♜b5 b6! 9.c8 ♞!! (9.c8 ♞ ♞g5+! 10. ♙g5 pat ofwel 10. ♜a4 ♞a5+ 11. ♜b- ♞b5+ 12. ♜xb5 pat of nog 10. ♜c6 ♞c5+ 11. ♜d7 ♞xc8 12. ♞xc8 =). En wit winst door overmacht.

Doch Harold van der Heijden zond me een weerlegging van Marco Campioli: 3... ♞f3 (in plaats van 3... ♞g8) 4. ♙d4+ b6 5.c8 ♞!! (na 5.c8 ♞? volgt 5... ♞f1+ 6. ♜b2 ♞b1+! 7. ♜c2 ♞c1+ 8. ♜xc1 pat, ofwel 8. ♜b3 ♞xc8 =) 5... ♞xa3 6. ♞c6 ♞a6, en besluit met de be-wering dat dit remise is.

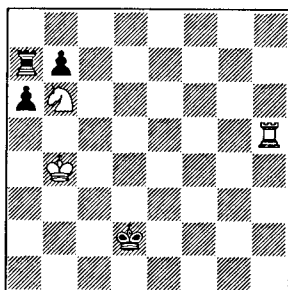
Ik vervolg hier evenwel na 5... ♞xa3 met 6. ♞c7+! ♜b8 en nu b.v. 7. ♞f7 waardoor de zwarte koning op de 8e lijn verbannen wordt. Wit winst hier eveneens door overmacht, daar zijn koning en pion vervaarlijk kunnen oprukken. Is er soms iemand onder de EBUR-lezers die mij het tegendeel kan bewijzen? Zo niet, dan heeft de studie nog aan rijkdom gewonnen door de twee torenpromoties. En dank ik Marco Campioli!

An Analytical Study

by Peter Gyarmati

P.Benkő won the first prize with the following study in the analytical section of the 1983 tourney of *Magyar Sakkélet*.

P.Benkő
Magyar Sakkélet 1983
analytical section
1st prize

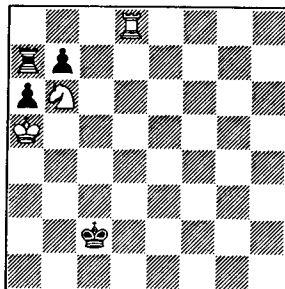
Win

The contents of the study are: important thematic try, tempo manoeuvres with rook.

If White is able to obtain one of the following positions (in all cases with $w\text{a}5$, $b\text{a}7$ and black pawns $a6$, $b6$; Black to move), he wins: W1: $\text{d}8 \text{ d}7 / \text{g}6$, W2: $\text{d}8 \text{ d}5 / \text{f}6$ W3: $\text{c}1 \text{ c}8 / \text{d}6$; W4: $\text{d}8 \text{ d}5 / \text{f}7$, W5: $\text{e}7 \text{ c}8 / \text{d}6$, W6: $\text{d}8 \text{ d}5 / \text{c}3$, W7: $\text{d}7 \text{ c}7 / \text{f}6$.

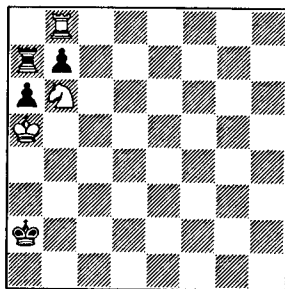
The thematic try

1. $\text{a}5?! \text{c}3$ 2. $\text{h}8 \text{c}3$ 3. $\text{d}8$

Draw

3... $\text{c}1!$ (3... $\text{b}3?$ 4. $\text{d}7!$)
4. $\text{h}8+ \text{b}1!$ 5. $\text{c}7 \text{b}2$ 6. $\text{h}5$
 $\text{b}3$ 7. $\text{h}8 \text{a}2$ 8. $\text{h}8$ (8. $\text{h}8$
 $\text{b}3$)

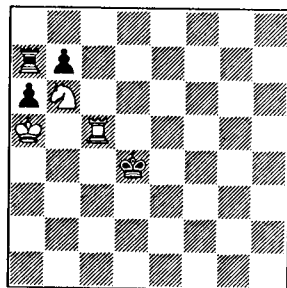
Draw

8... $\text{a}1!!$ (8... $\text{b}3?$ 9. $\text{c}8!$
+–) 9. $\text{b}4$ (9. $\text{h}8 \text{a}2!$
10. $\text{b}4 \text{a}5+$ 11. $\text{c}3 \text{h}6$
12. $\text{h}2+ \text{b}1$ =) 9... $\text{a}5!$
(9... $\text{b}2?$ 10. $\text{c}8!$ $\text{a}5+$ 11. $\text{a}4$
 $\text{h}6$ 12. $\text{h}7+ \text{c}3$ 13. $\text{b}6$
+–) 10. $\text{b}3 \text{h}6$ 11. $\text{h}7 \text{a}4+$
12. $\text{a}4 \text{b}1$ =.

The intention

1. $\text{d}5+!$ (1. $\text{h}5?! \text{d}3!$ 2. $\text{b}3$
a) 2... $\text{d}2?$ 3. $\text{c}4!$ $\text{c}2$
(3... $\text{c}3$ 4. $\text{c}5 \text{d}3$ 5. $\text{d}6$
+–) 4. $\text{h}2+ \text{b}1$ 5. $\text{b}3 \text{c}1$
6. $\text{c}3 \text{d}1$ 7. $\text{d}3$ +–; b)
2... $\text{d}4!$ 3. $\text{c}2 \text{e}4$ 4. $\text{c}3$
 $\text{c}3$ 5. $\text{c}4 \text{d}2!$ (5... $\text{e}4?$
6. $\text{c}5 \text{e}5$ 7. $\text{c}8!$ $\text{h}8$ 8. $\text{b}6+$
+–) 6. $\text{c}5 \text{c}3$ 7. $\text{d}6 \text{b}4$ =)
1... $\text{c}2$ 2. $\text{h}5+ \text{d}3$ (2... $\text{b}1$
3. $\text{b}3 \text{a}5$ 4. $\text{h}2 \text{a}4$ 5. $\text{a}4$
 $\text{h}4$ 6. $\text{h}2$ +–) 3. $\text{h}5 \text{d}4$
(3... $\text{e}4$ 4. $\text{h}5 \text{c}8$ $\text{f}5$ 5. $\text{h}8!$
 $\text{g}5$ 6. $\text{d}8 \text{f}6$ 7. $\text{d}5+$ [W2]
+–) 4. $\text{h}1 \text{e}5$ (4... $\text{d}3$ 5. $\text{h}8$
 $\text{d}4$ 6. $\text{d}8+ \text{c}5$ 7. $\text{h}1 \text{c}6$
8. $\text{h}1+ \text{d}6$ 9. $\text{d}8+$ [W3] +–)
5. $\text{h}1 \text{e}6$ 6. $\text{d}8 \text{e}7$ 7. $\text{h}8$
 $\text{f}7$ 8. $\text{h}8!$ $\text{g}7$ 9. $\text{d}8 \text{f}6$
(f7) (9... $\text{g}6?$ 10. $\text{d}7$ [W1]
+–) 10. $\text{d}5+$ $\text{f}7$ 11. $\text{b}6$
wins [RR: in fact this is W4,
with White to move, but also
winning].

second solution

after 3... $\text{d}4$

White should not allow here the black King to move to the "c" column (see thematic try). This can be achieved with a vertical exclusion (as in the intended solution with 4.♖c1 ♖e5 5.♙d1), but also with a horizontal exclusion (4.♖c7 ♖e4 5.♖c3). This is not a simple dual, because White has a different winning manoeuvre: (1.♙d5+ ♖c2 2.♖c5+ ♖d3 3.♖a5 ♖d4) 4.♖c7! and now:

a) 4...♖e5 5.♙e7+

1) 5...♖d6 6.♖c8+ [W5] +-.
 2) 5...♖d4 6.♙e8 2.1) 6...♖c5 7.♙d8 ♖c6 8.♙d2 ♖c7 (8...♖c5

9.♙d1 ♖c6 10.♖c1+ ♖d6 11.♖c8+ [W3] +-) 9.♙d1 ♖b8 (9...♖c6 10.♖c1+ ♖d6 11.♖c8+ [W3] +-) 10.♖c1 ♙a8 11.♖c8+ ♖a7 12.♙xa8#; 2.2) 6...♖c3 7.♖d5+ ♖c4 8.♖b6 ♖xd5 9.♖xa7 b5 10.♖xa6 b4 11.♙a5 b3 12.♖a4 ♖c4 13.♙b8; 2.3) 6...♖d3 7.♖c8 ♖d4 (7...♖d2 8.♖c4+; 7...♖e4 8.♙d8 ♖f5 9.♖d7 ♖e6 10.♖b6 ♖e7 11.♙h8) 8.♙d8+ ♖c3 (8...♖c5 9.♙d1 ♖c6 10.♖c1+ ♖d6 11.♖c8+ [W3]; 8...♖e5 9.♖c4+ ♖c6 10.♖b6; 8...♖e4 9.♖d7 b5 10.♖b6 ♙xd7 11.♙xd7) 9.♖d5+ [W6].

3) 5...♖f6 6.♖d5+ ♖f5 7.♖c7 ♖f6 8.♙d7 [W7]
 b) 4...♖d3 5.♖c8 ♖d4 (5...♖d2 6.♖c4+ ♖d3 7.♖b6; 5...♖e4 6.♙d8 ♖e5 7.♖d7+) 6.♙d8+ ♖e4 7.♖d7
 c) 4...♖e4 5.♖c3 ♖f5 (5...♖d4 6.♙h3 ♖e4 (6...♖e5 7.♙e3+ ♖f5 8.♙e7 +-) 7.♙h8 ♖d3 8.♖c8 +-) 6.♙e3 ♖g6 (6...♖g5 7.♙e8 ♖f6 8.♖d5+ ♖f7 9.♙d8 [W4] +-) 7.♙e7 ♖f6 (7...♖f5 8.♙e8 ♖f6 9.♖d5+ ♖f7 10.♙d8 [W4] +-) 8.♖d5+ ♖f5 9.♖c7 ♖f6 10.♙d7 [W7] wins.

Cooks and Corrections

by Marco Campioli

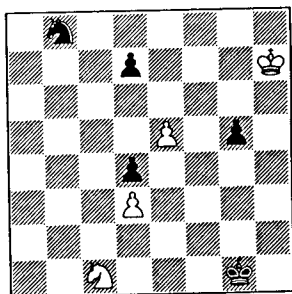
Introduction: Marco Campioli, born in 1954 and living in Sassuolo (40,000 inhabitants, in North Italy) has in recent years put many composers in despair when another "masterpiece" fell victim to Marco's eagle-eyed analysis. In this article he describes how he became interested in endgame studies, his view on solving and the method he uses.

Some years ago I read an interesting book concerning the endgame (*Il Finale negli Scacchi* by Enrico Paoli) and I was particularly impressed by the 15th chapter of this book: 'Lo Studio'. GM Paoli have a lot of practical advices; moreover he explained how to compose a study. First I had a close look at some examples in that book and later I decide to try. Since the end of 1996 I have composed 26 studies. Of course I had to check my works to remove possible duals (or demolitions) and while doing so I began examining also the studies of experienced

composers. In order to understand the beauty of the masterpieces of chess compositions I use this method: First, I try to analyze the study only mentally but usually I must leave this ambitious idea... Secondly, I write down my analysis and compare it with the solution given by the author: if these are in accordance I am already satisfied with myself. But sometimes my analysis is different from the solution and I check again. If I cannot proceed I switch on the PC... Before sending my discoveries (duals or demolitions) to a magazine I

always use Fritz 5 to check the analyses. Solving gives me the impression that I discover something interesting. Moreover, solving helps me to find good ideas for my games (I am candidate Master o.t.b. and CC Master). I think also that I can improve my endgame study composition through solving. After having found a defect, I sometimes try to correct the study. I will show some examples of destructive analysis, followed by my new works: and these new positions are linked with the previous incorrect studies.

M.Camorani
1968-9

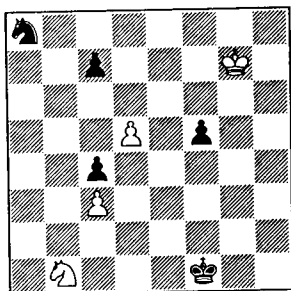

1) Draw

This study (*Il Finale Negli Scacchi*#296) was dedicated to the participants in the 11Th International Tournament in Reggio Emilia 1968-69.

Solution: 1.♔g6 g4 2.♕f5 g3 3.♚e2+ ♖f2 4.♜xg3 ♜xg3 5.♜e4 ♚c6 6.e6 dxe6 stalemate. But Black wins: 5...♚a6 and now 6.♜xd4 ♚c7 7.♜c5 ♚c8 8.♜b6 ♜f4 9.d4 ♜f5 10.♜b7 ♜e6 11.♜c8 ♜e7 12.d5 ♜g7 13.♜c7 ♚f5 14.♜b6 ♚h4 15.♜c5 ♚f3 16.e6 d6+ 17.♜b5 ♚e5 18.♜b6 ♚c4+ 19.♜b5 ♚e3 20.♜c6 ♚f5 21.♜b6 ♜f6 22.♜c7 ♜e5 23.♜c6 ♚e7+.

My new position:

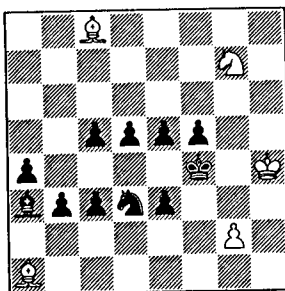
1a) Draw

Now the work is correct because '5...♚a6' is impossible: 1.♔f6 f4 2.♜e5 f3 3.♚d2+ ♜e2 4.♜xf3 ♜xf3 5.♜d4 ♚b6 6.d6 cxd6 stalemate.

GM Paoli published my analysis (*L'Italia Scacchistica*, October 1995, page 296); he also sent a similar position to the Parenti Jubilee ty (see EG#10413, no.122, October 1996).

In September 1997 I met doctor Paoli in Reggio Emilia: the GM mentioned the work sent to the Parenti JT and used the expression "our study". I agree. [RR: In *L'Italia Scacchistica*, December 1996, Paoli published this position, but with an extra black pawn at f6]

E.Paoli
L'Echiquier de Paris 1949

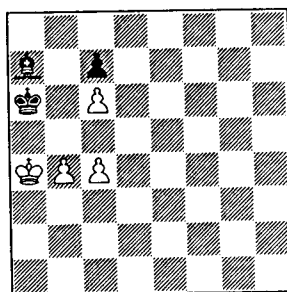
2) Win

This (see 96 *Studi Scacchistica*#95 by E.Paoli) "grotesque" shows a task: 11 consecutive checks of a knight. Solution: 1.♚h5+ ♜e4 2.♜g3+ Kd(f)4 3.♚e2+ ♜e4 4.♜xc3+ ♜d4 5.♚e2++ ♜e4 6.♜g3+ ♜f4 7.♚h5+ ♜e4 8.♜f6+ ♜f4 9.♜xd5+ ♜e4 10.♜f6+ ♜f4 11.♚h5+ ♜e4 12.♚b7 mate.

But White wins at once with 4.♜g5! and 5.♚xf5 mate (if 4...d4 then 5.♚b7 mate).

In order to correct this study I added a black Knight on h6. GM Paoli accepted the correction and published this necessary improvement (*L'Italia Scacchistica*, October 1995, page 296).

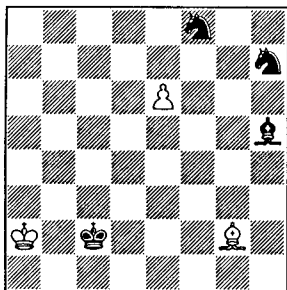
E.Paoli
L'Italia Scacchistica 1951

3) Win

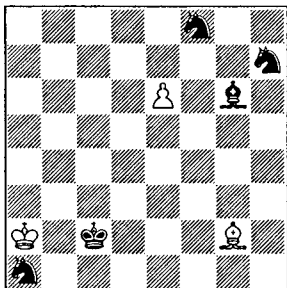
(96 *Studi Scacchistica*#3). Solution: 1.b5+ ♜b6 2.♜b4 ♚b8 3.c5+ ♜a7 4.♜a5 ♜a8 5.♜a6! ♚a7 6.b6 ♜b8 7.♜b5! cxb6 8.cxb6 ♜a8 9.c7! White wins also with 4.♜c4! (besides 4.♜a5): 4...♜a8 5.♜d5 ♚a7 (5...♜a7 6.♜e6 ♜a8 7.b6) 6.b6 cxb6 7.♜e6. The point is that White must not be able to play ♜e6. As a correction I add a white pawn at e6, and a black pawn at e7 (original): New solution: 1.b5+ ♜b6 2.♜b4 ♚b8 3.c5+ ♜a7 4.♜a5 ♜a8 5.b6 (5.♜a6? ♚a7 6.b6 ♚xb6 7.cxb6 ♜b8) 5...cxb6+ 6.♜xb6 ♚a7+ 7.♜c7 wins.

E.Paoli
3rd hm *Schach-Echo* 1966

4) Draw

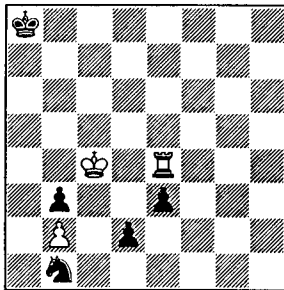
Solution: 1.e7 ♖f7+ 2.♖a1 ♘g6
3.♗c6 ♘f6 4.e8♗ ♘xe8 5.♗d5
Unfortunately, als 2.♖a3!
draws: 2...♘g6 3.♗d5 ♗e8
4.♗b3+ ♖c3 5.♗a4.
My proposal (original):

4a) Draw

And this work is correct: 1.e7
♖f7+ 2.♖a1 (2.♖a3? ♖c3
3.exf8♗ ♘xf8 -+) 2...♘g6
3.♗c6 ♘f6 4.e8♗ ♘xe8 5.♗d5.
But 3 black Knights are unusual;
moreover the new study seems
linked enough with the original.

E.Paoli
O.Duras MT 1982

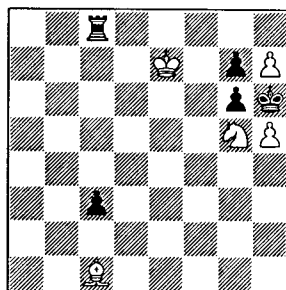
5) Draw

Solution: 1.♗e8+ Ka(b)7
2.♗e7+ Ka(b)6 3.♗e6+ ♖a5
4.♗e5+ ♖a4 5.♗e8 ♘a3+
6.♖c5 ♘c4 7.♖xc4 ♖a5.
GM J.Nunn demolished this
study: 3...♖c7! (not 3...♖a5)
4.♗e7+ ♖d6 5.♗xe3 d1♗
6.♗d3+ ♗xd3+ 7.♖xd3 Kc(d)5
-+.

My correction (original) is very
simple: add a white pawn at a4.
And now: 1.♗e8+ ♖b7 2.♗e7+
♖c6 (2...♖a6 3.♗e6+ ♖a5
4.♗e5+ ♖xa4 5.♗e8 ♘a3+
6.♖c5 ♘c4 7.♖xc4 ♖a5)
3.♗e6+ ♖c7 4.♗e7+ ♖d6
5.♗xe3 d1♗ (5...♘a3+ 6.♖c3
d1♗ 7.♗d3+ ♗xd3+ 8.♖xd3
♘c2 9.♖c4 ♘a1 10.♖b5)
6.♗d3+ ♗xd3+ 7.♖xd3 ♖c5
8.a5 ♖b5 9.a6 ♖xa6 10.♖c4.

The solution may be divided in
3 parts: 1.♗e8+ ♖b7 2.♗e7+
♖c6 3.♗e6+ (E.Paoli), 3...♖c7
4.♗e7+ ♖d6 5.♗xe3 d1♗
6.♗d3+ ♗xd3+ 7.♖xd3 ♖c5
(J.Nunn), 8.a5 ♖b5 9.a6 ♖xa6
10.♖c4 (M.Campioli).

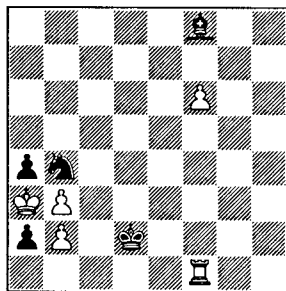
P.Rossi
source?

6) Win

(*L'Italia Scacchistica*,
September 1992, page 208).
Solution: 1.h8♗+ ♗xh8
2.♘f7++ ♖h7 3.hxg6+ ♖g8
4.♘xh8 ♖xh8 5.♖f8 c2 6.♗h6.
But Black draws: 4...c2! 5.♖e8
♖xh8 6.♖e7 ♖g8 7.♗b2 cl♗
8.♗xc1.

Watch this position (original):

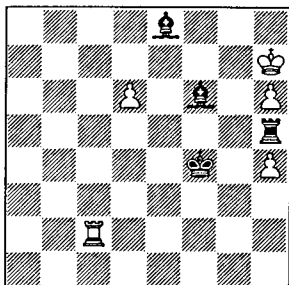
6a) Black to play, White
draws

Everything's straight: 1...a1♗+
2.♗xa1 ♘c2++ 3.♖a2
(3.♖xa4? ♘xa1 -+) 3...axb3+
(3...♘xa1 4.♖xa1 axb3 =)
4.♖b1 (4.♖xb3? ♘xa1+ -+)
4...♘xa1 5.f7 (5.♖xa1? ♖c2
6.f7 ♗g7 7.f8♗ ♗xb2 mate).

After 5.f7 follows: 5...♙h6
6.f8♙ ♙xf8 7.♙xa1.

After 6 examples of "cooks and corrections" concerning Italian composers, I show a work taken from The Complete Studies of Genrikh Kasparyan, edited by A. John Roycroft.

G.Kasparyan
The Complete Studies of
Genrikh Kasparyan#541

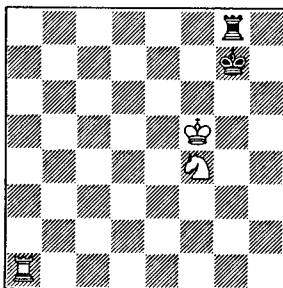
7) Draw

Solution: 1.d7 ♙xd7 2.♞c4+ ♚f5 3.♞c5+ ♜g4 4.♞c4+ ♚f5 5.♞c5+ ♙e5 6.♞xe5+ ♚xe5 7.♜g6 ♞xh4 8.h7 ♙f5+ 9.♜g5 ♞h1 10.h8♙+ ♞xh8 stalemate. But both 1.♞f2+ and 1.♞c8+ draw (besides 1.d7): 1.♞f2+! ♜e5 2.♞e2+ ♚xd6 3.♞xe8 ♞xh4 4.♜g6 and 1.♞c8 ♙d7! 2.♞c4+ ♚f5 3.♞c5+ ♙e5 4.♞xe5+ ♚xe5 5.♜g7 (not 5.♜g6 --) 5...♞xh4 6.h7.

I add a black pawn at c4, and the study (♜h7 ♞c2 d6 h4 h6; ♚f4 ♞h5 ♙e8 ♙f6 c4) goes well: 1.d7 (1.♞f2+ ♚e5 2.♞e2+ ♚xd6 3.♞xe8 c3 4.♜g6 ♞e5 5.♞c8 ♞c5 6.♞f8 ♙e5 7.♞d8+ ♚e7 8.♞d1 c2 --) 1...♙xd7 2.♞xc4+ etc. The solution is identical.

Frequently, after having found a dual (or a demolition) correction appears to be very difficult or almost impossible, but also 2 incorrect studies may give new ideas....

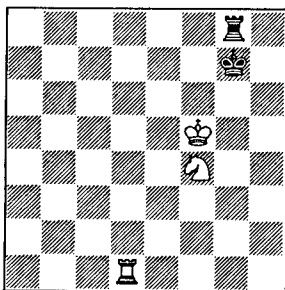
R.Bianchetti
L'Italia Scacchistica 1921

8) Win

(quoted from *L'Italia Scacchistica*, June 1991, page 192). Solution: 1.♙e6+ ♚f7 2.♞a7+ ♚e8 3.♙g7+ ♚f8 4.♚f6. There is a dual: 3.♙g5! ♞f8+ 4.♚e6.

R.Bianchetti
L'Italia Scacchistica 1921

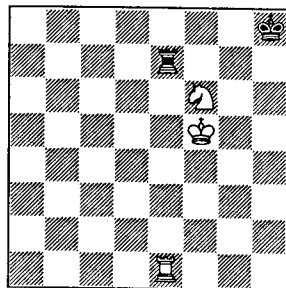
9) Win

(quoted from *L'Italia Scacchistica*, June 1991, page 192).

1.♙e6+ ♚f7 2.♞d7+ ♚e8 3.♞d8+ ♚f7 4.♙g5+ ♚g7 5.♞d7+ ♚f8 6.♙h7+ ♚e8 7.♙f6+ ♚f8 8.♚e6 ♞g7 9.♞d8 mate. Probably 6.♞a7! is stronger than 6.♙h7+: 6...♞h8 7.♙e6+ ♚g8 8.♞g7 mate.

I did not correct these two works. But the simple positions always surprised me... and I analyzed the ending ♚+♞+♙ vs ♚+♞ a bit. This is what it resulted in:

M.Campioli
original

10) Win

Solution: 1.♞g1 ♞e5+ 2.♜g6 (2.♚xe5 stalemate) 2...♞e1 3.♞g5 (3.♞g4(3,2) ♞g1; 3.♞xe1 stalemate) 3...♞g1 4.♙g4 (4.♞xg1 stalemate) 4...♞g3 (4...♞a1 5.♞b5 ♞a6+ 6.♙f6 --) 5.♚f7 ♞f3+ 6.♙f6.

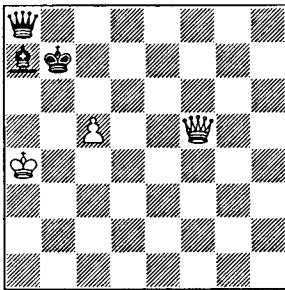
After having analyzed these 9 studies of experiences composes (Mario Camorani, Enrico Paoli, Pietro Rossi, Genrikh Kasparyan, Rinaldo Bianchetti) I enriched my mind with new chess knowledge.

(Un)solved mysteries

door Harm Benak

De eerste oplossing ontving ik deze keer via E-mail van Ed van de Gevel. Zijn oplossing werd ook gevonden door 3 andere inzenders, en bleek wel heel gemakkelijk te zijn.

C.Pepler
The Chess Amateur 1923

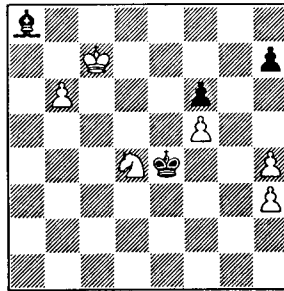
41) Wit aan zet wint

1.♖d7+ ♔b8 2.♗d8+ ♖b7
3.c6+ ♔xc6 4.♗xa8+ of
3...♔a6 4.♗a5 mat en wint.

Normaal gesproken haal ik zulke simpele mysteries er altijd uit, maar deze was te moeilijk voor mij (ik probeer de studies bij de voorbereiding van deze rubriek altijd ca. 2 minuten uit; als ik dan nog geen directe winst heb gezien is ie in ieder geval niet té gemakkelijk). [HvdH: Harm is even vergeten dat ik de mysteries dit keer had uitgezocht!] Volgende keer misschien toch maar eens een computer aanzetten. Maar goed, dat makkie werd dan weer

helemaal goed gemaakt met de volgende hersenkraker:

M.Marysko
Le Monde des Echecs 1946

42) Wit speelt en wint

Tja, dat was wel heel moeilijk (daar kan ik helaas wat moeilijker op filteren). Ik kreeg drie oplossingen. Ze claimden alle drie de winst voor wit (mooi zo; klopt ie in ieder geval!), maar ze deden het alle drie op een andere manier, en ze begonnen alle drie met een andere beginzet!

Ik zal ze alle drie laten zien, dan kunt U er ook zelf over oordelen.

A) Ton van Oosterhout

1.♖b5 ♔xf5 2.♖d6+ ♔e5
3.♖b7 ♖d5 4.♖b8 ♔c6
5.♖xa8 ♔xb6 6.♖b8 ♔c6
7.♖c8 ♖d5 (of 7...f5 8.♖a5+ ♖d5) 8.♖d7 ♔e4 9.♖e6 ♔f3
10.♖xf6 ♖g2 11.h5 wint.

Dit ziet er uit als een kraak (want is niet echt subtiel, en bevat

bijna geen pointe). Terecht merkt Ton op dat zwart niet verplicht is te slaan op de eerste zet. Zou daar soms de weerlegging liggen van deze oplossing?

B) Eric Izaks

1.♖e2!! ♔xf5 (1...♔f3 2.♖b8!)
2.b7 ♔xb7 3.♖xb7 ♔e5 4.♖c6
f5 5.♖d7 f4 6.♖e7 f3 7.♖g3 f2
8.♖f7 ♔f4 9.♖f1 ♔f3 10.h5!
♔e4 11.h6 ♔e5 12.h4! ♖d6
13.♖f6 ♖d7 14.♖f5 ♖d6
15.♖f4 ♔e6 16.h5! ♖f6
17.♖g3 ♔e6 18.♖f3 f1Q+
19.♖xf1 ♖f5 20.♖g3+ ♖g5
21.♔e4 ♔xh6 22.♖f5 ♖g7
23.♔e6 ♔h6 24.♖f7 ♖g5
25.♖g8! h6 26.♖g7 ♖g4
27.♖xh6 en wit wint.

Dit ziet er veel meer uit als een echte studie. Fraaie eerste zet, en wit moet heel goed nadenken wanneer (en met welke) h-pion hij zet. Zou dit de oplossing zijn?

C) Z.Weger

1.♖b8! Ld5 2.♖c2 En nu hebben we een merkwaardige stelling bereikt. Zwart staat met zijn looper en koning in het centrum, dus je zou zeggen dat het niet beter kan. Maar het tegendeel is het geval, want zwart's twee stukken staan elkaar hopeloos in de weg. Bijvoorbeeld 2...♔xf5 3.♖e3+ wint. Of 2...♖d3 3.♖b4+ wint. Of 2...♖b3 3.♖c7! Het paard op c2 houdt beide zwarte stukken vast.

2...♖e5 3.♗c7 ♘e4 4.♘e3 ♖d4
5.♖d6 ♗xe3 (5.♘g4 ziet er ook
goed uit) 6.♗e6 ♖d4 7.♗xf6
♗c5 8.♖e5 ♘d5 9.f6 wint.

Deze oplossing ziet er ook heel
aardig uit. Vooral het vastzetten
met het paard is verrassend. Ook
na bijvoorbeeld 2...♗f4 3.♗c7
h5 (3...♗g3 4.h5!) 4.♘d4! ♘a8
5.♖d6! ♗g3 6.♗e6 ♗xh3
7.♗xf6 ♗xh4 8.♗g6 ♗g4 9.f6
wint wit.

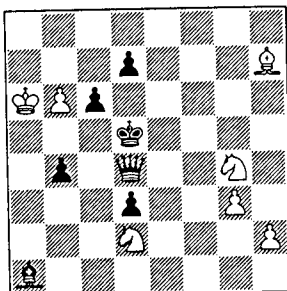
En welke variant is nu de juiste?
Ik zou het niet weten, maar ik
denk dat we de stelling wel als
gekraakt kunnen beschouwen,
tenzij iemand twee van de drie
varianten weet te weerleggen.

Nieuwe mysteries

Dit keer twee mysteries uit de
oude doos, in de hoop dat u weer
veel plezier heeft met het
oplossen ervan. Trouwens,

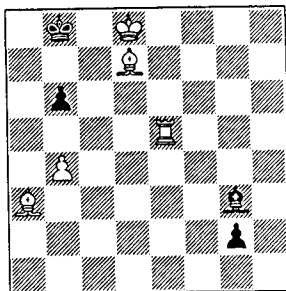
mocht u iets meer weet te vertel-
len over deze componisten, of
beschikt u toch over de echte
oplossingen, dan wordt u ook
dringend verzocht te reageren!

O.Gelbfuhs
Deutsche Schachzeitung#246
7/1873

43) Winst

C.Ansley
Ottawa Citizen 1898

44) Winst

Veel succes bij het oplossen van
deze mysteries, en vergeet niet
de oplossing voor de deadline
op te sturen naar:

Harm Benak
Kamperfoeliezoom 50
2353 RS Leiderdorp
Benak@tip.nl

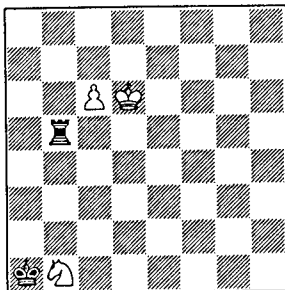
Saavedra X

door Harold van der Heijden

De laatste keer dat ik een
'nieuwe' Saavedra-achtige
studies onder uw aandacht
bracht (*EBUR* no.1 1997) ligt al
bijna twee jaar achter ons.

Maar net als je denkt: "nu heb ik
ze blijkbaar allemaal", duikt er
weer eentje op. Opnieuw van
Ernest Pogosjants, de meest
productieve eindspelstudie-
componist ooit.

E.Pogosjants
Shakhmaty v SSSR 3/1977

Wit wint

1.c7 ♖b6+ 2.♖d5! ♖b5+ 3.♖d4
♖b4+ 4.♖d3 (4.♖c3? ♖xb1
5.♖d2 ♖b2+ 6.♖d1 ♖b1+
7.♖d2 ♖b2+ 8.♖d3 ♖b3+)
4...♖b3+ 5.♖c3! ♖b8!
6.cxb8♗! (maar niet
6.cxb8♗/♗? pat).

Een wonderlijk mooie versie!
Optisch is de beginstand een
loepzuivere Saavedra. Je zit al
met je ene hand in het doosje
naar een toren te grabbelen.
Maar in de uitvoering zien we
echter een Liburkin-achtige
loperpromotie.

Inhoudsopgave 10e jaargang nummer 4

		pag
Redactioneel	Harold van der Heijden	1
The Rinck-Kubbel match (part 8)	Alain Pallier	2
Manniana	Julien Vandiest	5
Ledenvergadering	Hans Buijs	13
The Demolition as a Creative Impulse-2	Emilian Dobrescu	14
Het Leste is het Beste-2	Ignace Vandecasteele	14
An Analytical Study	Peter Gyarmati	15
Cooks and Corrections	Marco Campioli	16
(Un)solved Mysteries	Harm Benak	20
Saavedra X	Harold van der Heijden	21

ISSN 1386-5404